

Сусідки

Павло Глазовий

— Пробач мені, я бачила,
Як з твоїх дверей
Рано-вранці вийшов лікар,
Молодий єврей.
А ти ж уже не дівулька,
Вже не молода.
Я думала, що ти хвора,
Трапилась біда.

— Та й ти уже не дівулька,
А проте дурна.
Он до тебе з автоматом
Ходить старшина, —
То я що — кричать повинна:
— Людоньки, війна?!